

Banga 10(322) 1994. gada 18. marts.

Rojas vidusskolā

Kad maratons ir galā

Jūras krastā
Mūsu mājas,
Jūras krastā
Mūsu tauta.
Jūras garša
Mūsu akām,
Jūras garša
Mūsu maizei.

(Vitauts Ļūdēns)

Noslēdzies deviņu nedēļu garais maratons apkārt Baltijas jūrai. Stāvu pie finiša vārtiem un redzu tos maratonistus, kuru izturība bijusi vislielākā. Tāds jau ir maratons, ne katrs var iegūt to pacietību, veikt tik garu ceļu caur deviņām Baltijas jūras valstīm. Pa finiša vārtiem iesoļo

Normunds Indāns no Rojas vakara vidusskolas. Normunds šo garo ceļu veicis tikai ar sešiem soda punktiem. Blakus Normundam parādās Edijs Neilands (6.c klase). Edijs saņēmis par vienu soda punktu vairāk. Finišē arī Uldis Sproģis (10. klase). Uldis savu startu sāka no kaimiņvalsts Lietuvas un saņēma papildus trīs soda punktus, iegūstot kopā tikai astoņus soda punktus.

Laikam esam diezgan neitrāla tauta, jo atsaucība uz šo maratonu bija maza. Uz starta līnijas nostājās tikai deviņi drosminieki un līdz galam spēka

pietika tikai trim brašiem puisiem. Pa ceļam pazaudējām Staņislavu Ozoliņas kundzi, Džeinu, Gerdu, Ilzi, Dinu un Oskaru. Noslēgumā veiksmīgākie dalībnieki saņēms balvas. Par noslēguma vakaru laikus paziņosim ar ielūgumiem.

Krustvārdu miklu maratons ir tikai viens no pasākumiem, ko vēlējamies šogad veikt, saistot ar Baltijas jūru un tās problēmām. Baltijas jūras krastos ir valstis ar augsti attīstītu rūpniecību un intensīvu lauksaimniecību. 420000 km² lielās iekšējās jūras krastos dzīvo ap 16 miljonu cilvēku, to skaitā vairāk nekā miljons latviešu.

Mēs vēlējamies, lai mūsu skolēni un rojenieki kaut nedaudz

vairāk uzzinātu par pārējām valstīm un tautām, kuru liktenis ir tikpat cieši saistīts ar jūru kā mūsējais. Mūsu uzdevums ir uzņemties arī atbildību par to, vai mūsu dzīve nākotnē ritēs pietūkšas, izmirušas jūras, kurā pat bradāties būs bīstami, vai arī mēs varēsim teikt:

Pie tevis, jūra, bagāā,
Es nāku atkal reizi —
Ne tā kā laikos senākos —
Pēc pērlēm un pēc zelta.

Nē, tagad mantas dārgākas
No tevis nāku lūgties:
Dod gaišas domu pērles mums,
Kas mirdz tev dzelmju dzīlēs.

(Valdis)

Maija Leitarte,
Rojas vidusskolas skolotāja

*Divpadsmitie.

Žetonu vakars

Mēs, Rojas vidusskolas 12. klases meitenes un zēni, pašlaik kopāskaitā 19, satiekamies un mācību gaitas sākām vasarīgā un saulainā 1991. gada 1. septembra dienā. Teju, teju būs aizskrējuši trīs gadi, un pavisam drīz Rojas vidusskolai būs jāteic sveikas. Bet 4. martā, piektdienas vakarā, vecāki, skolotāji, draugi un paziņas bija atnākuši, lai sveiktu mūs žetonu vakarā. Patīkami bija dzirdēt skaistus vārdus un laba vēlējumus, kā arī sil-

tos aplausus, ar kuriem sumināja mūs — vakara vaininiekus — 12. klasi. Pēc svinīgās žetonu pasniegšanas, 12. klase šurp atnākušos sveica ar nopietnu uzstāšanās programmu, kurā skanēja dziesmas un dzeja. Programmas moto: «Tālāk jaunība un ceļš pret kalnu būs!»

Jautribas dzirksti ienesa īpašais apsveikums no 11. klases, kura piešķīra katram 12. klases skolēnam savu Mīs vai Mistera

titulu (Mīs Aktīviste, Dancotāja, Neizdibināmā, Mistars Informātiķis, Makšķernieks u. c.). Klases audzinātāja Anita Kurmiņa bija izpelņusies Pulka leitnanta titulu. Vakara noslēgumā — iemūžināšanās pie svecēm ar fotogrāfa līdzdalību.

Žetonu vakars pieder jau pa-

*Sveiciens no vienpadsmitajiem.

I. ZÜBERGA foto

gātnei. Bet, mums, divpadsmitajiem, priekšā grūts un liels darbs — eksāmeni Rojā un iestājekāmeņi citās skolās. Lai mūsos daudz spēka un izturības!

Līga Zumberg.